

Demandes de PAH Barcelona a les candidatures municipals en matèria d'habitatge

Us fem arribar les principals demandes de la PAH de Barcelona que vam poder-vos traslladar ahir dilluns 6 de maig en la nostra assemblea de benvinguda. Tal com us vam comunicar, després d'un treball col·lectiu de les famílies vam consensuar 8 blocs amb diferents propostes i/o demandes que us fem arribar perquè ens contesteu de quina manera solucionarieu, plantegeu des del vostre partit solucionar la problemàtica o si esteu d'acord amb les propostes de la PAH i les entomareu en el següent mandat (tant si governeu com si esteu en l'oposició). Els blocs on plantejem les demandes són:

1. Protocol d'accés a la Mesa d'emergències. Revisió del protocol amb les entitats socials per permetre-hi l'accés de moltes de famílies en situació de vulnerabilitat que actualment no ho poden fer, com són les que provenen d'haver viscut en locals o les que han viscut un procés de separació i la demanda judicial no anava al seu nom. S'ha de tenir en compte a les persones i les seves situacions familiars i analitzar cas per cas.

Cal revisar tots els protocols que calgui, si una cosa fa complicada la solució de la problemàtica de l'habitatge és que respon a una persona o persones diverses amb una situació diferent cada una, per això calen protocols que permetin donar resposta a totes les situacions. Hi ha molt marge de millora en la gestió i en la coordinació entre administracions.

Cal prendre mesures de detecció abans de l'emergència. La prevenció és fonamental per reduir els casos d'emergència quan ja és massa tard.

2. Reallotjament després de desnonament. Acordar el destí del reallotjament amb antelació a la data del desnonament i evitar l'ús de pensions, que en cap cas suposen una alternativa digna. Compliment amb la Llei 24/2015.

3. Llista d'espera de la Mesa d'emergències. Reducció urgent del termini d'espera que actualment supera els dos anys en molts casos. Exigim un pla de xoc per posar-la a zero.

2 i 3 - Estem d'acord amb aquesta proposta, cal acordar un destí i un acompanyament per aquestes famílies, en entorns on puguin créixer i els permeti sortir de la vulnerabilitat, ara bé tot això serà possible amb polítiques transversals i amb un parc d'habitatges a disposició que permeti donar sortida a les necessitats de la mesa d'emergència, ara mateix hi ha més de 550 unitats familiars en espera, i això no ho podem permetre com a ciutat.

Cal explorar seriosament i amb contundència la mobilització dels habitatges de la Sareb per respondre a les emergències habitacionals.

4. Augment del parc públic. Totes les promocions públiques han de ser en règim de lloguer indefinit. Exigim implicació i compromís amb la mesura del 30% i un ús intensiu del mecanisme del tanteig i retracte així com el compliment del 15% d'habitatge públic segons la LDHC. A més exigim un canvi de criteris d'accés al VPO, fomentar les cessions amb bancs i fons d'inversió i mobilitzar l'habitatge de privats.

a) Incrementar el parc públic d'habitatge. Una mesura a llarg termini que s'haurà d'anar fent per arribar al 15% de solidaritat urbana.

Mobilitzant parc d'habitatges existent i que es destina a altres usos, que passar per regular, pactar i adquirir:

- Mobilitzar parc existent destinat ara a altres usos.
A Barcelona viu 1,6 milions de persones, el cadastre ens diu que hi ha uns 750.000 habitatges i una ocupació mitjana de 2,4. Amb aquestes xifres ens “sobren” 100.000 habitatges que s’han de mobilitzar. Cal regular des de nous instruments de planejament (PDU – POU Met) la barreja d’usos a la ciutat, sinó qui marca la tendència és la rendibilitat del mercat.

Construint nou habitatge a Barcelona i a l’AMB que passa per regular, pactar i invertir:

- No paraitzar res del que està en marxa! i accelerar la màquina.
- Intensificar la producció de nou habitatge.
- Pactar amb els municipis de l’Àrea Metropolitana per fer una **política estratègica conjunta** per fer front a la demanda de ciutadans de l’àrea.
- Impulsar nous models de producció d’habitatges, com per exemple, cooperatives, i dotar-les d’ajudes perquè puguin actuar en sòl privat.
- Instar al govern estatal a mobilitzar els habitatges de la SAREB.

Referent al que especifiquen:

1. **Lloguer indefinit.** El parc d’habitatge públic de lloguer ha de respondre a les necessitats d’aquells que no poden accedir a un habitatge lliure. Tanmateix, aquest parc ha de promoure la rotació per tal de respondre sempre a aquells que no tenen alternativa, però no pot ser permanent per aquells que no en tenen necessitat. Les solucions habitacionals es modifiquen al llarg de la vida de les persones i per tant el lloguer indefinit per se immobilitza un parc públic que s’ha de gestionar des de les lògiques de l’equitat social.

2. **Implicació en el 30% i el Tanteig i retracte,** implicació tota.

El 30% sense acords amb el sector privat no tindrà efecte real sobre les necessitats de mercat. És una mesura més però la solució definitiva.

El Tanteig i retracte és una mesura que es va proposar des d’ERC al Plenari de l’Ajuntament. Cal una dotació pressupostària per poder mobilitzar els habitatges del 30% cap al parc públic i una per poder exercir el Tanteig i retracte, començant per les zones que es defineixin com a preferencials.

5. **Lloguer.** Compliment íntegre de la Llei 24/2015, ampliar la Borsa de Lloguer i revisar les ajudes ofertes per l’Administració, que actualment s’obren només durant un breu termini al llarg de l’any. Promoure legislació a escala estatal i autonòmic de: regular els lloguers segons la renda, mobilitzar habitatge de la banca i fons d’inversió a preus assequibles, obligar a respectar les renovacions de lloguer social de famílies que provenen d’execució hipotecària.

A favor de la Regulació dels lloguers i major durada dels contractes (6 - 10 anys), el Decret permet una resposta immediata a un problema urgent i facilitar un espai de treball per a la definició de la Llei i de la seva aplicació en el municipi de Barcelona.

6. Ocupacions. Facilitar la negociació de les famílies amb la propietat per arribar a acords de lloguer social, instaurar un servei municipal de mediació comunitària per resoldre conflictes amb veïnes, facilitar la regularització dels subministraments bàsics, publicar dades sobre el fenomen que ajudin a tenir una idea clara del nombre de llars que es troben en aquesta situació. Promoure la regularització de les famílies vulnerables en els habitatges de grans tenidors.

Cal saber discernir bé el tipus d'ocupacions, si són de caràcter social, polític o il·legals (per usos fraudulents), i també el lloc on es fan, si són en pisos destinats a HPO, si són de públics, si ja tenen famílies a les que ja se les ha adjudicat un pis, si són pisos d'un particular destinat als seus fills, si són dels bancs... en cada cas calen mesures diverses. En tot cas cal un acompanyament de l'Ajuntament des del principi.

Anticipar-se i resoldre l'emergència (punt 1) hauria de fer innecessari l'ocupació de caràcter social.

7. Funcionament de Serveis Socials/Habitatge/SIPHO. Unificar les visites a Serveis Socials i Habitatge perquè existeixi una taula única i no es dupliquin les funcions, reduir el termini d'espera per a les cites prèvies. Reforç del servei SIPHO.

8. Blocs. Seguiment individualitzat dels casos de blocs amb intermediació directa de l'Ajuntament, agilització de les denúncies per assetjament immobiliari.

7-8 Més esforços des de l'administració d'acompanyament i gestió per garantir el compliment de la llei de mesures urgents 24/2015. La millora manera de prevenir els desnonaments.

Valorem la feina feta pels SIPHO i els UCER.

Cal fer més:

- Equips transversals millor coordinats amb salut i afers socials, augmentar els recursos de les oficines d'Habitatge (en personal especialitzat, advocats, psicòlegs, seguretat...).
- Ampliar les oficines en els llocs de més demanda.
- L'Ajuntament hauria personar-se en els casos d'assetjament immobiliari.